Dosarul nr.1ra-1751/17

Curtea Supremă de Justiţie

D E C I Z I E

20 decembrie 2017 mun.Chişinău

Colegiul penal în următoarea componenţă:

Preşedinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 19 septembrie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripţie Chişinău, Călugăreanu Vitalie, în cauza penală în privinţa lui

Lupacescu Rodion xxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanţă: 10.03.2017 - 12.05.2017;

2. Instanţa de apel: 05.06.2016 - 19.09.2017;

3. Instanţa de recurs: 17.11.2017 - 20.12.2017.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 12 mai 2017, Lupacescu Rodion a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, la 6 luni închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Prima instanţă, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, a constatat că Lupacescu Rodion, urmărind scopul păstrării substanțelor psihotrope pentru consum propriu, în perioada de timp nestabilită de organul de urmărire penală, a procurat de la persoane necunoscute și intenționat a deținut asupra sa până la 28 ianuarie 2017, ora 10.50, patru seringi medicale cu volumul fiecăreia a câte 5 ml, în una din care se afla substanță lichidă de culoare galben cafenie, când a fost stopat în apropierea marketului „Green Hills” din str.Piața Dmitrie Cantemir, mun.Chișinău de către colaboratorii de poliție. Ulterior, pentru comportament dubios și neadecvat, a fost dus în incinta Inspectoratului de poliție Buiucani din str.Calea Ieșilor 12, mun.Chișinău, pentru stabilirea datelor de identitate și somat de către colaboratorii de poliție să predea obiectele și substanțele interzise în circuitul civil, urmare a cărui fapt a predat acestora cele patru seringi medicale cu volumul fiecăreia a câte 5 ml, în una din care se afla substanță lichidă de culoare galben cafenie, ce au fost ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28.01.2017.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-899 din 15.02.2017, lichidul de 4 ml de culoare galben cafenie din seringa cu volumul de 5 ml, predat de Lupacescu Rodion, reprezintă soluție apoasă de memfetamin cu amfetamin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, cu cantitatea de 0,16 grame, ceea ce constituie proporții mari.

3. Împotriva sentinţei a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei şi adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiânchis, invocând că instanţa incorect a aplicat în privinţa acestuia prevederile art.90 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsa prea blândă; - instanța reținând motivul și gravitatea infracțiunii comise, precum

și în lipsa circumstanțelor atenuante, neîntemeiat a aplicat prevederile art.90 Cod penal, deoarece o atare stare de lucruri nu ar putea realiza efectiv scopul preventiv al legii penale și pedepsei penale, în raport cu persoana inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 19 septembrie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

Instanța de apel a conchis că pedeapsa stabilită lui R.Lupacescu pentru comiterea infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, este una legală, proporțională cu fapta comisă și în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale, la individualizarea căreia s-a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, deoarece o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

De asemenea, instanța de apel a reținut că prima instanță, în temeiul art.90 Cod penal, corect a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe termen de probațiune, reieșind din persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în cadrul desfășurării procesului penal, cât și după comiterea infracțiunii.

5. Împotriva deciziei instanţei de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care sa fie menținută pedeapsa închisorii stabilită de prima instanță, cu excluderea dispozițiilor art.90 Cod penal, pe motiv că motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală; - concluziile instanței de apel vin în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, astfel fiind în contradicție cu scopul legii penale și principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, deoarece inculpatul a fost condamnat de comiterea unei infracțiuni săvîrșite înainte de pronunțarea sentinței în cauza dată, astfel că pedeapsa urma a-i fi aplicată acestuia conform prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului şi motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilităţii acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanţei de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanţei de apel conţine o eroare de drept atunci când instanţa nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd norma dată la situaţia în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu şi-a găsit confirmare, deoarece atât prima instanţă, cât şi instanţa de apel au analizat obiectiv circumstanţele cauzei şi şi-au motivat soluţiile în sensul oferirii răspunsurilor la toate motivele apelului declarat de procuror, astfel că hotărârile judecătoreşti cuprind motivele pe care se întemeiază soluţia.

Conform conţinutului recursului, procurorul este de acord cu starea de fapt şi de drept stabilită de instanţele de judecată, precum şi cu încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului, şi critică hotărârea instanţei numai referitor la suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui R.Lupacescu pe termen de probațiune.

Motivul recurentului, precum că instanţa de apel incorect a individualizat pedeapsa şi greşit a aplicat prevederile art.90 Cod penal, Colegiul î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancţiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei instanţa de judecată are obligaţia să ţină cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Sancţiunea art.217 alin.(2) Cod penal, în baza căreia R.Lupacescu a fost declarat vinovat, prevede amendă în mărime de la 400 la 700 unităţi convenţionale, muncă neremunerată în folosul comunităţii de pînă la 150 de ore, sau închisoare de pînă la 1 an.

În temeiul art.364^1 alin.(8) Cod de procedură penală, lui R.Lupacescu i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.217 alin.(2) Cod penal de 6 luni închisoare, de unde rezultă că aceasta s-a aplicat în limitele normei penale sus-menţionate şi, prin urmare, au fost respectate prevederile legii.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie, instanţa de judecată, ţinând seama de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Consultînd textele sentinţei şi deciziei instanţei de apel, Colegiul reţine că, la stabilirea pedepsei inculpatului, ambele instanţe au ţinut seama de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanţele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, de căinţa sinceră a acestuia, că anterior a fost judecat, că infracţiune săvârşită este una uşoară, de influenţa pedepsei aplicate asupra corijării şi reeducării acestuia, şi, reieşind din scopul pedepsei penale, au considerat posibilă corijarea şi reeducarea lui fără izolare de societate, dispunînd suspendarea condiţionată a executării pedepsei stabilite acestuia pe un termen de probaţiune de 2 ani, în temeiul art.90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 90 Cod penal şi art.364^1 Cod de procedură penală, în limita sancţiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ţinându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracţiunii comise, de persoana acestuia şi de toate circumstanţele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei. Astfel, Colegiul conchide că pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Argumentele invocate de procuror, precum că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate, nu poate fi reţinut, deoarece art.90 Cod penal nu prevede careva restricţii în sensul dat. Mai mult, instanţa de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului şi argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanţa de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunţat detaliat şi motivat asupra acestora.

Totodată, instanța de recurs va respinge și argumentul recurentului, precum că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a ignorat faptul că acesta a fost condamnat prin sentința din 13.02.2017 în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal la 5 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 3 ani, astfel că pedeapsa definitivă acestuia urma a-i fi aplicată cu respectarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, deoarece în primul rând motivul dat nu a fost invocat în apel, iar în al doilea rând, la momentul adoptării sentinței în prezenta cauză nu exista o sentință

definitivă pe cealaltă cauză, chestiune ce urmează a fi soluționată în conformitate cu prevederile art.469 Cod de procedură penală.

Astfel, decizia instanţei de apel cuprinde fondul apelului şi temeiurile de fapt şi de drept, precum şi motivele adoptării soluţiei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei şi hotărârea instanţei de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătoreşti contestate de către procuror.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanţa de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanţei de apel, fără citarea părţilor, este în drept să decidă asupra inadmisibilităţii acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieşind din circumstanţele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilităţii recursului ordinar declarat de procuror ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripţie Chişinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 19 septembrie 2017, în cauza penală în privinţa lui Lupacescu Rodion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 28 decembrie 2017.

Preşedinte	Nicolae Gordilă
Judecători	Elena Covalenco
	Iurie Diaconu